

Õiguskantsler

Teie nr

Õiguskantsler 18.06.2012 nr 6-1/120267/1202916

Seisukoht vastuolu puudumise kohta Kaitseväelase ümberasumise hüvitise maksmine

Lugupeetud []

Pöördusite minu poole avaldusega, milles tõstasite küsimuse sellest, kas kaitseväelastele ümberasumise hüvitise maksmisel järgitakse Eesti Vabariigi põhiseadusest (PS) tulenevat võrdse kohtlemise põhimõtet.

Võttes arvesse Eesti Vabariigi põhiseaduse ja muude õigusaktide sätteid, asjakohastes Riigikohtu lahendites sätestatud ning kaitseministri selgitusi, teatan, et **ei tuvastanud välislähetusse saadetud või sealt saabuvate kaitseväelaste ebavõrdset kohtlemist.**

Asjaolud ja menetluse käik

1. Tõstasite avalduses küsimuse sellest, kas PS § 12 lõikest 1 tuleneva võrdse kohtlemise põhimõttega on kooskõlas olukord, kus riigisiselt ümberasunud kaitseväelasele makstakse ühekordset hüvitist, kuid välisriiki lähetatud kaitseväelasele vastavat hüvitist ei maksta.

2. Pöördusin asjakohase info saamiseks teabe nõudmisega Kaitseministri poole¹.

¹ 27.02.2012 teabe nõudmisega nr 6-1/120267/1200905 esitasin järgmised küsimused: " 1) Kehtiva KVTS § 162 lõike 1 järgi on ümberasumise korral makstava ühekordse hüvitise maksmine seotud ametikohale määramisega. Ka uue kaitseväge teenistuse seaduse eelnõu § 118 lõikes 1 on hüvitise maksmise üheks eelduseks teises omavalitsusüksuses paiknevale ametikohale määramine. Samas ei pruugi ametikoht ning teenistuskohat (st koht, kus reaalset teenistusülesandeid täidetakse) asuda samas paikkonnas. Kaitseväge praktikas silmas pidades ei ole nt välislähetuse puhul ametikoht ja teenistuskohat paikkondlikult kattuvad – ametikoht asub Eestis, kuid teenistuskohat võib asuda välisriigis. Palun selgitage, kas Teie hinnangul on võimalik õiguslikku regulatsiooni kujundada selliselt, et ühekordset hüvitist makstakse kaitseväelasele juhul kui tema elukoha vahetuse on tinginud teenistusülesannete täitmise vajadus olenemata sellest, kas tema ametikoht muutus või mitte. Põhjendage palun enda seisukohta. 2) Palun selgitage, kas Teie hinnangul moodustavad välislähetuse tõttu (kas siis välislähetusse saatmisel või sealt saabumisel)

3. Kaitseminister vastas 20.03.2012 teabe nõudmise vastusega nr 10.6-1/12/768 ning selgitas, et kaadrikaitseväelaste siseriikliku ümberasumis ja välislahetuse puhul tuleb arvesse võtta erinevust kulude katmises – välislahetuse puhul katab üldjuhul ümberasumisega seotud kulu lähetajaasutus. "Siseriikliku ümberasumise korral eeldatakse, et kulu kannab ümberasuja ja [---] kulu hüvitatakse hiljem," lisas minister.

4. Minister avaldas arvamust: "Võttes arvesse avaliku teenistuse seadust (edaspidi ATS) ja kaitseväeteenistuse seadust (edaspidi KVTS) ja nende alusel antud õigusakte olen arvamusel, et välislahetusest saabuva kaadrikaitseväelase ja siseriiklikult ümberasuva kaadrikaitseväelase erinev kohtlemine ei ole vastuolus Eesti Vabariigi põhiseaduses sätestatud võrdse kohtlemise põhimõttega. Välislahetuses viibiva ja sealt saabuva kaadrikaitseväelase riigipoolsed teenistusala sed tagatised lähtuvad sarnases olukorras olevate riigiteenistujate võrdse kohtlemise põhimõttest, kuivõrd kaadrikaitseväelase teenistustingimused on sellel ajal võrreldavad muude välis teenistuses viibijatega. Täiendava hüve lisamine tekitab põhjendamata ebavõrdse kohtlemise momendi nii teiste välislahetuses olevate riigiteenistujatega kui ka siseriiklikult ümberasuvate kaadrikaitseväelastega²."

5. Kaitseministri sõnul makstakse välislahetusse saadetud teenistujale välislahetustasu ning hüvitatakse vastavate tingimuste olemasolul: 1) reisi- ja kolimiskulu; 2) majutuskulu; 3) alaealiste laste koolituskulu; 4) tervisekindlustus ja ravikulu. Ministri sõnul võidakse lisaks eeltoodule välislahetustasu suurendada abikaasa puhul kuni 35% ja iga alaealise lapse puhul 15%.

6. Minister selgitas: "Siseriikliku teenistuse korral puudub kaadrikaitseväelastel ümberasumisel õigus [---] kirjeldatud välislahetuse hüvedele, väljaarvatud kolimiskulu. Kaasnev kulu tuleb kanda

elukohta vahetama pidanud kaitseväelased Eesti siseselt teises paikkonnas asuval ametikohale määratud ning seetõttu elukohta muutma pidanud kaitseväelastega ühekordse hüvitise maksmisel võrdse kohtlemise põhimõtte järgimisel sisuliselt võrreldava grupi. Palun põhjendage enda seisukohta. 3) Kui Teie hinnangul moodustavad välislahetuse tõttu elukohta vahetama pidanud kaitseväelased nende kaitseväelastega, kelle elukohta vahetuse on tinginud teisele ametikohale määramine võrreldava grupi, siis palun selgitage, millistel kaalutlusel ei maksta välislahetusse saadetud kaitseväelastele elukohta vahetusel ühekordset hüvitist (tooge võimalusel välja ebavõrdse kohtlemise legitiimne eesmärk ning hinnake, kas vahetegu on proportsionaalne). 4) Kaitseväelase välisriiki lähetamist reguleerivate õigusaktide järgi tuleb välislahetusse saatmise otsuses ära näidata see, kui pikaks kujuneb kaitseväelase välislahetus [---]. Samuti tuleb kaitseväelastel välislahetusse saatmiseks küsida nõusolekut [---]. Seega peaks kaitseväelastel olema välislahetusse minemisele eelnevalt teada, kui pikaks välislahetus kujuneb. Selgitage palun, kas Teie hinnangul on kehtiva õiguse kohaselt võimalik see, et kaitseväelase välislahetuse kestust pikendatakse ning kas lähetuse pikendamiseks küsitakse kaitseväelastelt uuesti nõusolekut või mitte. 5) Kehtiva õiguse kohaselt ei ole üldjuhul nõutav see, et kaitseväelastele antakse ametikohale määramisel teada see, millise kestusega tema teenistusaeg määratud ametikohal olema saab. Kaitseministri 01.11.2010 kirjas nr 1.1-22/2049 selgitati, et: "Üldise tava kohaselt, kui määramisel puudub tähtaeg, tuleb eeldada, et tegemist on tähtajatu nimetamisega, mis omakorda on eelduseks pikaajalisele viibimisele ametikohal." Palun selgitage, kas tähtajatult teises paikkonnas asuval ametikohale määratud kaitseväelastel on võimalik teatava kindlusega ette näha seda, kui pikaks tema teenistus selles paikkonnas (kas siis sellel konkreetsel või mõnel teisel samas paikkonnas asuval ametikohal) kujuneda võib. Samuti selgitage võimalusel, millist teenistusaega võib Teie hinnangul pidada "pikaajaliseks viibimiseks ametikohal."

² Minister tõi vastuses järgmise näite: "Tartus elavad ning töötavad Haridus- ja Teadusministeeriumi ametnik ning Kaitseväe Ühendatud Õppeasutuste kaadrikaitseväelane otsustatakse tööandja poolt saata pikaajalisse lähetusse Eesti Euroopa Liidu esindusega tähtajaga kolm aastat. Mõlemale tehakse lähetuse ajal ettepanek jätkata lähetuse lõppedes teenistust Tallinnas ning lähetatud nõustuvad ettepanekuga. Lähetuse lõppedes katab lähetajaasutus mõlemal juhul kolimiskulu lähetatud määratud ametikohta. Kui välislahetusest saabumise sihtkohaks valitakse Tartu, siis ei ole põhjendatav hilisem ümberasumine Tallinnasse ametikoha muutmiseks. Seetõttu ei ole antud juhul ka ettenähtud hüvitist, sest riik on juba teinud kulutusi isiku ümberasumiseks seoses uuele ametikohale asumisega välislahetuse lõppemisel. Samuti ei esine sellises olukorras kaitseväeteenistusest tulenevat eripära, mis õigustaks täiendavalt ametipalga suuruse hüvitise maksmist ja avalikus teenistuses olevate isikute erinevat kohtlemist. Põhjendatud ei ole hüvitise maksmine juhul, kui puudub kulu. Olukorda, kus kaadrikaitseväelane ei tea oma uut ametikohta lähetuse lõppedes, esineda ei saa."

kaadrikaitseväelasel ja tema perekonnaliikmel endal. Ei ole välistatud olukorrad, kus sarnane kulu tuleb kanda nii ümberasumise lähtekohas kui ka sihtkohas samaaegselt. Näiteks eelmise elamispinna kulu ja uue elamispinna kulu. Välislähetuses viibijal või sealt saabuvale isikul kahekordse kulu kandmise kohustus puudub kuivõrd välisriigis viibimisega seotud kulud kannab riik. Seega eristavad õigusaktid riigisisest ja välisriigis asuvat teenistusülesannete täitmise asukohta ning näevad õigustatult ette erineva kohtlemise. Vähendamaks ümberasumisega seotud täiendava kulu mõju siseriiklikult ümberasuvale kaadrikaitseväelasele ja tema perekonnale on KVTS § 162 lõikes 1 ettenähtud ühekordne hüvitis ja selle suurendamine lähtuvalt kaasasolevatest perekonnaliikmetest ning kolimiskulu hüvitamine piirmäära ulatuses. Välislähetusest saabuvale isikule hüvitise maksmine ei ole seetõttu käsitletav hüvitisena, sest tal puudub kulu tegemise kohustus eelmises elukohas."

7. Minister on veendunud, et: "[---] igasugune hüvitise väljamaksmine, sealhulgas KVTS § 162 lõikes 1 sätestatud hüvitis, peab olema põhjendatav tegeliku vajaduse ja kulu tegemisega. Vastavat hüvitist ei tohi võtta teenistuse lahutamatu osana, sest kulude kandmine peab olema põhjendatud ja teenistusega seotud. KVTSis sätestatud hüvitise eesmärgiks on kaadrikaitseväelase ühepoolse nimetamise tagajärjel tekkinud võimaliku täiendava kulu katmine (nt vajadus tasuda samaaegselt samasisulist kulu nii lähtekohas kui ka sihtkohas). Välislähetuses sellist võimalust tekkida ei saa, sest kulu tehakse riigi poolt. Tegemist ei ole ka raha eraldamisega ametikohale määramise eest. Lisaks ühekordse hüvitise maksmisele võib tegevväelasele kompenseerida ümberasumisega soetud sõidukulud ning vara veo kulu ja kolimiskulu. Lähtuvalt hüvitise ja ümberasumise kulu kompenseerimise eesmärgist ei kuulu hüvitise saajate ringi isik, kelle elukohavahetus toimub muul seaduses sätestatud alusel (nt lähetus, suunamine) või tegevuse eelduseks on tegevväelase vabatahtlik tegevus (nt õppima asumine). Seega kulude hüvitamine ja hüvitise maksmine on seotud seadusest tuleneva ühepoolse nimetamise võimalusega ning sellest tuleneva vajadusega siseriiklikult ümberasumiseks."

8. Kaitseminister lisas, et tema hinnangul ei moodusta välislähetuse tõttu elukohta vahetav kaitsevaelane ning siseriiklikult uuele ametikohale määramise tõttu elukohta vahetav kaitsevaelane võrreldavat gruppi.

Õiguskantsleri seisukoht

9. Kõnealusel juhul tuleb leida vastus selle, kas välislähetusse saadetud või sealt saabuvatele kaitseväelastele tuleks KVTS § 162 lõikes 1 sätestatud ühekordset hüvitist maksta või mitte.

10. 21.07.2011 kirjas nr 7-4/110688/1103715 tuvastasin, et kehtiv õigus ning viljeletav Kaitseväe praktika kõnealuse hüvitise maksmist välislähetusse saadetud või sealt saabuvale kaitseväelasele ette ei näe.

11. Kuna kehtiv õigus ning Kaitseväe praktika välislähetusse saadetud või sealt saabuvatele kaitseväelastele KVTS § 162 lõike 1 alusel hüvitise maksmist ei võimalda, tõusetub minu hinnangul kaks peamist küsimust: 1) kas Kaitseväe praktika on kooskõlas Eesti Vabariigi põhiseadusega või 2) kas kehtiv õigus on asjassepuutuvas osas põhiseaduspärane.

1) Minu hinnangul ei ole põhjust kahelda Kaitseväe praktika õiguspärasuses kaitseväelaste välislähetusse saatmisel. Kehtiva õiguse kohaselt ei ole nõutav see, et välislähetusse saadetud kaitsevaelane tuleks igal juhul välisriigis paiknevale ametikohale nimetada (põhjused, miks seda ei

tehta, on toodud eelviidatud 21.07.2011 kirjas nr 7-4/110688/1103715 kaitseministri selgituste osas³).

2) Kehtiva õiguse põhiseaduspärasuse hindamisel tuleb ennekõike vaadelda seda, kas välislähetusse saadetud või sealt saabuval kaitseväelasel⁴ on võimalik põhiseadusele tuginedes väita, et talle tuleks ka maksta KVTS § 162 lõikes 1 sätestatud ühekordset hüvitist olenemata sellest, et kehtiv õigus koostoimes Kaitseväe praktikaga sellise võimaluse hetkel välistavad.

12. Üks argument, millele tuginedes võib lähetatud kaitseväelane nõuda KVTS § 162 lõikes 1 nimetatud hüvitise maksmist on PS § 12 lõikest 1 tuleneva võrdse kohtlemise põhimõte. Nimelt võib lähetatud kaitseväelane väita (nagu Teie seda enda avalduses ka teinud olete), et lähetatud kaitseväelasi koheldakse võrreldes siseriiklikult ümberasunud kaitseväelastega hüvitise maksmata jätmisel ebavõrdselt.

Ebavõrdse kohtlemise tuvastamise põhimõtted

13. Ümberasumise korral ühekordse hüvitise maksmise regulatsiooni kujundamisel on vajalik järgida mh PS §-st 12 tuleneva võrdse kohtlemise põhimõttest tulenevaid nõudeid. Riigikohus on leidnud, et: "Põhiseaduse § 12 lõike 1 esimene lause hõlmab ka õigusloome võrdsuse põhimõtet [--]. Õigusloome võrdsus nõuab seda, et seadused ka sisuliselt kohtleks kõiki sarnases olukorras olevaid isikuid ühtemoodi. Selles põhimõttes väljendub sisulise võrdsuse idee: võrdseid tuleb kohelda võrdselt ja ebavõrdseid ebavõrdselt. Kuid mitte igasugune võrdsete ebavõrdne kohtlemine pole võrdsusõiguse rikkumine. Keeldu kohelda võrdseid ebavõrdselt on rikutud, kui kaht isikut, isikute gruppi või olukorda koheldakse meelevaldselt ebavõrdselt. Meelevaldseks saab ebavõrdset kohtlemist lugeda siis, kui selleks ei leidu mõistlikku põhjust. Kuigi meelevaldsuse kontroll laieneb ka seadusandja tegevusele, tuleb viimasele jätta avar otsustusulatus. Kui on olemas mõistlik ja asjakohane põhjus, on ebavõrdne kohtlemine seadusloomes põhjendatud."⁵

14. Oma hilisemas praktikas on Riigikohus võrdse kohtlemise kontrollimise skeemi mõningal määral täpsustanud, ning leidnud, et ebavõrdne kohtlemine on põhiseadusega kooskõlas juhul, kui see vastab sisuliselt PS § 11 tulenevale proportsionaalsuse põhimõttele.⁶

³ Kuna nimetatud seisukoht on Teile ka kätte toimetatud, ei pea ma vajalikuks neid põhjendusi käesolevas kirjas välja tuua.

⁴ Kohtades, kus eristamine ei ole vajalik, kasutan tekstist arusaadavuse huvides välislähetusse saadetu ning sealt saabuva kaitseväelase tähistamiseks mõistet "lähetatud kaitseväelane."

⁵ RKPJKo 20.03.2006 3-4-1-33-05. Mõistliku ja asjakohase põhjuse kohta vt näiteks RKPJKo 03.04.2002, nr 3-4-1-2-02, p 17: „Kollegium mõonab, et kuigi meelevaldsuse kontroll laieneb seadusandja tegevusele, tuleb viimasele jätta avar otsustusulatus. Kui on olemas mõistlik ja asjakohane põhjus, on ebavõrdne kohtlemine seadusloomes põhjendatud.” Lisaks peab erinev kohtlemine olema mõõdukas – selle üle otsustamiseks tuleb kaaluda ühelt poolt erineva kohtlemise ulatust ja intensiivsust, teiselt poolt aga eesmärgi tähtsust. Mõõdukuse kohta vt RKPJKo 06.03.2002, nr 3-4-1-1-02, p 15. Samuti EIÕK 23.07.1968 otsus asjas "Relating to certain aspects of the laws on the use of languages in education in Belgium" vs Belgia, punkt 10 (hiljuti ka näiteks Komisjoni 23.04.1999 raporti *Eveline E.C.H. Camp and Sofian A. Bourimi against the Netherlands* punktis 56). Kaudselt on siinkohal asjakohane ka viide Riigikohtu lahendile (RKHKo 20.12.2001, nr 3-3-1-15-01), kus on analüüsitud avaliku ressursi (konkreetsel juhul linna vara) kasutusse andmise (menetluse) põhiseaduslikke nõudeid (muuhulgas on rõhutatud põhiõigustega arvestamise kohustust, võrdset kohtlemist ja proportsionaalsust).

⁶ Riigikohus leidis: "Üldkogu arvates ei ole mõistlikku põhjust kontrollida PS § 12 lõike 1 võrdsuspõhiõiguse riive proportsionaalsust teisiti kui vabadusõiguste riive proportsionaalsust. Nii meelevaldsuse ehk asjakohase ja mõistliku põhjuse kui ka proportsionaalsuse ehk legitiimse eesmärgi saavutamiseks sobivuse, vajalikkuse ja mõõdukuse kontrolli tulemus on põhiseaduslikkuse mõttes sama. Seega tuleb põhiõiguste kontrolliskeemi ühetaolise rakendamise huvides teha järgnevalt [...] [*kõnealuse asja lahendamise*] PS § 12 lõikes 1 sätestatud õiguse rikkumise tuvastamiseks PS § 11 kohane proportsionaalsuse kontroll [---]." (RKÜKo 07.06.2011 3-4-1-12-10, p 35).

15. Sisulisel proportsionaalsuse põhimõttele vastavuse hindamisel tuleb vaadata seda, kas meede, mida kasutatakse on sobiv, vajalik ja mõõdupärane eesmärgi saavutamiseks. Sobivaks saab meedet nimetada juhul, kui see aitab kaasa eesmärgi saavutamisele⁷. Vajalikuks tuleb meedet pidada juhul, kui ei leidu ühtki teist eesmärgi saavutamiseks sama efektiivset kuid inimese õigusi vähem piiravat meedet⁸. Meetme mõõdupärasuse⁹ hindamisel tuleb kaaluda seda, kas saavutatava eesmärgi tähtsus kaalub üles selle saavutamiseiga kaasneva põhiõiguste või –vabaduste piirangu¹⁰.

16. PS § 12 lõikest 1 tuleneva võrdse kohtlemise põhimõtte kohaselt tuleb kohelda võrdseid võrdselt ning ebavõrdseid ebavõrdselt. Võrdse kohtlemise põhimõtte riivega on tegemist juhul kui võrdseid koheldakse ebavõrdselt ja ebavõrdeid võrdselt.

17. Võrdse kohtlemise riive tuvastamisel tuleb esmase sammuna vaadelda seda, kas väidetavalt ebavõrdselt koheldud isikud või isikute grupid on omavahel üldse võrreldavad (kas moodustuvad võrreldavad grupid).

Võrreldavad grupid

18. Kaitseminister asus seisukohale, et lähetatud kaitseväelased ja riigisiselt ümberasunud kaitseväelased ei moodusta PS § 12 lõike 1 mõttes hüvitise maksmise aspektist võrreldavaid grupe. Nõustun kaitseministri sellekohase seisukoha ja toodud põhjendustega. Riigisiselt ümberasunud kaitseväelased ja lähetatud kaitseväelased on mitmeski mõttes erinevas olukorras.

19. Tuleb tähele panna, et KVTS § 162 lõikes 1 sätestatud ühekordne hüvitis ei ole automaatne n-ö lisatasu, mida makstakse kaitseväelastele mistahes teenistuskoha muutuse tõttu. Olen varasemalt leidnud, et hüvitise maksmise eesmärgiks on kanda elukoha vahetusega seotud ettenägematud kulusid (st selliseid kulusid, mida ümberasumise korral ei kanta¹¹) ning kompenseerida kohustuslikus¹² korras ametikoha vahetusega kaasnevat ebamugavustunnet.

20. Kehtivat õigust ning kaitseministri selgitusi silmas pidades langevad välislähetuse puhul mõlemad hüvitise maksmise eesmärgid ära. Kaitseministri selgituste kohaselt puuduvad lähetusse saadetud kaitseväelasel sellised elukoha muretsemisega seotud ettenägematud kulud, mida ta ise kandma peaks – lähetajaasutus peab kõik kulud kandma. Samuti ei saa rääkida lähetuse puhul ka samaväärsest ebamugavustundest, mis kaasneb riigisisese ümberasumisega, kuna lähetusse saatmisel on kaitseväelasel võimalus ise otsustada seda, kas lähetusse minna või mitte – võimalus, mis riigisiselt teisele ametikohale määramisel kaitseväelasel puudub.

21. Minu hinnangul on lähetatud kaitseväelased riigisiselt teisele ametikohale määratud kaitseväelastega võrreldes hüvitise maksmise aspektist õiguslikult ja faktiliselt sedavõrd erinevas olukorras, et neid tulebki hüvitise maksmise küsimuses teistmoodi kohelda.

22. Kuna lähetatud kaitseväelased ei moodusta riigisiselt ümberasunud kaitseväelastega võrreldavaid hüvitise maksmise küsimuses võrreldavaid grupe, ei tuvastanud ma võrdse

⁷ RKPJKo 06.03.2002, 3-4-1-1-02, p 15; 03.01.2008, 3-3-1-101-06, p 27.

⁸ RKPJKo 06.03.2002, 3-4-1-1-02, p 15; 03.01.2008, 3-3-1-101-06, p 27.

⁹ RKPJKo 17.03.1999, 3-4-1-1-99, p 13; 05.03.2001, 3-4-1-2-01, p 16; 03.05.2001, 3-4-1-6-01, p 17.

¹⁰ RKPJKo 06.03.2002, 3-4-1-1-02, p 15; 30.04.2004, 3-4-1-3-03, p 31; 09.04.2008, 3-4-1-20-07, p 21.

¹¹ KVTS § 162 lõike 1 järgi kompenseeritakse ümberasumise puhul sõidukulu, vara veo kulu ja kolimiskulu.

¹² KVTS § 89 lg 1 punkti 1 järgi määratakse kaadrikaitseväelane ametikohale teenistuse huvides tema nõusolekust olenemata.

kohtlemise põhimõtte rikkumist selles, et lähetatud kaitseväelastele KVTS § 162 lõike 1 alusel ühekordset hüvitist ei maksta.

23. Tahaksin veel lõpetuseks lisada, et kõnealusel juhul ei ole vähetähtis ka kaitseministri välja toodu, mille kohaselt ei erine sisuliselt n-ö tavapärase avaliku teenistuja ja kaadrikaitsevälase välislähetusse saatmine. Sestap on oluline tagada ka nende võrdne kohtlemine hüvitise maksmisel. Kuna avalikus teenistuses välislähetuse puhul ühekordset hüvitist ei maksta ning kaitseministri hinnangul puuduvad erilised asjaolud, milliste puhul tuleks maksta hüvitist välislähetusse saadetud kaitsevälasele, jäetakse ühekordne hüvitis maksmata ka lähetatud kaitseväelastele. Kui kaitseväelastele makstaks välislähetuse puhul ühekordset hüvitist, võiks tõusetuda küsimus võrdsest kohtlemisest lähetatud kaitseväelaste ja muude avalike teenistujate vahel.

24. Loodan, et minu selgitused olid Teile abiks. Lõpetan Teie avalduse menetlemise.

Austusega

/allkirjastatud digitaalselt/

Indrek Teder

Teadmiseks: Kaitseministeerium
Kaitseväge peastaap